

РЕШЕНИЕ

№ 2466

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **523** по описа за **2023** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Микро мобилити България“ ЕООД срещу Решение от 23.11.2022г., постановено по НАХД № 16320 по описа за 2020 г. на Софийския районен съд, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № НИК-0018 от 12.11.2020г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което дружеството жалбоподател за две нарушения на чл.11, ал.1 от Наредба за съществените изисквания и оценяване на съответствието на играчките (НСИОСИ) са наложени две административни наказания „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за всяко, на основание чл. 53а от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП).

Касаторът излага съображения за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон. Изразено е несъгласие с правните изводи на съда с оглед на събраните и приобщени към делото доказателства. Моли съда за отмяна на постановеното решение и съответно на наказателното постановление. Претендира направените разноски.

Ответната страна – главен директор на Главна дирекция „Надзор на пазара“ при

Държавна агенция за метрологичен и технически надзор оспорва жалбата и прави искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е приел за установена фактическата обстановка, изложена в наказателното постановление, че на 01.06.2020 г., при извършена от служители на ДАМТН планова проверка в търговски обект - магазин, намиращ се в [населено място], [улица] (вход откъм [улица]), стопанисван от „Микро мобилити България“ ЕООД, в присъствието на Б. Н., се предлагат за продажба следните продукти:

1.Тротинетка, задвижвана с крак (скутер), марка m-cro, модел maxі m- cro/DELUXE petrol green, ITEM NO. MMD 045, парт./сер. № нанесен на продукта LMD45A00554, баркод 7640170572735, произход Китай, производител Mosco Mobility S. L. Switzerland, обявен вносител „Микро мобилити България“ ЕООД.

2.Тротинетка, задвижвана с крак (скутер), марка m-cro, модел mini m- cro/DELUXE, ITEM NO. MMD 038, парт./сер. № нанесен на продукта MMD38A00077, баркод 7640170572964, произход Китай, производител Mosco Mobility S. L. Switzerland, обявен вносител „Микро мобилити България“ ЕООД.

Проверяващите служители установили, че гореописаните две тротинетки попадат в обхвата на Наредба за съществените изисквания и оценяване на съответствието на играчките, тъй като са проектирани и предназначени за използване за игра от деца под 14-годишна възраст и са играчки по смисъла на чл. 2, ал. 1 от НСИОСИ. Констатирани, че дружеството „Микро мобилити България“ ЕООД предоставя тротинетките без нанесени върху тях задължителни специфични предупреждения на български език за тази категория продукти, посочени в т. 5.1 от Приложение № 2 към чл. 7, ал. 2 от НСИОСИ: „При употреба следва да се носят лични предпазни средства. Да не се използват по платното за движение на превозни средства“ (които са нанесени от производителя на чужди езици върху самите играчки). Проверяващите служители установили, че предупреждението е налично на български език върху опаковките, но това не изпълнявало изискването на т. 5.1 от Приложение № 2 на НСИОСИ.

Във връзка с установените нарушения, служител на ДАМТН съставил АУАН № НИК-0018 от 27.07.2020 г., въз основа на който е издадено Наказателно постановление № НИК-0018 от 12.11.2020 г., с което за две нарушения на чл.11, ал.1 от НСИОСИ, на дружеството са наложени две административни наказания

„имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за всяко, на основание чл. 53а от ЗТИП. Изложената фактическа обстановка СРС е приел за категорично установена въз основа на гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля Б. Н., както и от приложените по делото писмени доказателства.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посочените два броя нарушения са безспорно доказани и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя.

Решението е правилно.

Макар и доста лаконична, фактическата обстановка е правилно установена. Всички доказателства са преценени правилно в съвкупност и поотделно.

Неоснователно е твърдението на касатора, че проверката от служители на ДАМТН е извършена „при съществен порок“, тъй като св. Б. Н. не е служител на проверяваното дружество и не може да осъществява търговска дейност в посочения обект, независимо, че е издал служебен и фискален бон. Съгласно разпоредбата на чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, „всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД“. В настоящият случай е извършена продажба от търговския обект, за което е издаден фискален бон в деня на проверката, т. е. безспорно е установено извършването на търговска дейност по предлагане и продажба на процесните две стоки. Ирелевантно е обстоятелството, че св. Н. не е служител в дружеството „Микро мобилити България“ ЕООД, тъй като това са техни вътрешни отношения, които нямат отношение към реално извършената търговска дейност. Противното би означавало да се достигне до абсурдната ситуация, че не следва да бъде зачитана извършената продажба, ако съответното лице - продавач не се намира в договорни отношения с дружеството, предлагащо стоките, а не такава целта на закона. Нещо повече, чл. 11 НСИОСИ регламентира предоставяне на пазара, т. е. за състава на нарушението е достатъчно да се поставят съответните стоки за продажба в търговския обект, което означава, че не е задължително да е осъществена продажба.

С оглед на което, настоящият съдебен състав приема, че въззивният съд правилно е приложил материалния закон, като е заключил, че е извършено предлагане за продажба на горепосочените два броя тротинетки (допълнително е извършена продажба) в търговски обект на „Микро мобилити България“ ЕООД. В тази връзка решението не страда от пороци, обосноваващи неговата отмяна, поради което и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ДАМТН следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, които се определят в размер на сумата от 80 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, на основание чл.221, ал.2, предл. 1 от АПК, във вр. чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.11.2022г., постановено по НАХД № 16320 по описа за 2020 г. на Софийския районен съд, НО, 18-ти състав.

ОСЪЖДА „Микро мобилити България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.